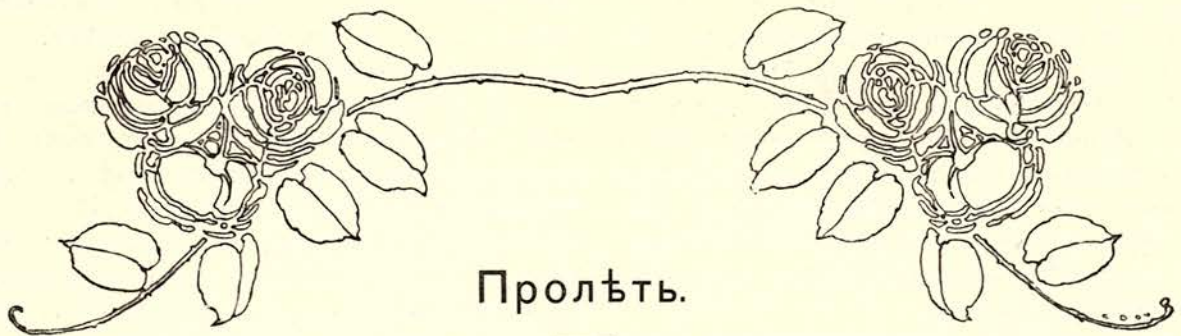

Пролѣтъ.

Дойде ей пролѣтъ мила красива,
Слѣнчице първо ѝ се засмива,
Вѣтрецъ повѣва, шепнатъ горички,
Трѣпватъ полѣнки — срѣщатъ я всички.

Че врѣдомъ всичко тя окрасява,
На всички дари скъпи дарява:
На ясно слѣнце бисеръ — премѣна,
На небе дреха — синя засмѣна,

На гора рухо отъ злакъ — коприни,
Губери китни на ширъ — долини;
А на поленки и на градинки
Цвѣтенца пѣстри и хубавинки.

Ранъ Босилекъ.

Дѣца и книжка.

(Съ картина отъ Г-жа Ел. Бемъ).

Ей събраха се дѣчица
Околъ своята сестрица

Всѣко иска като нея
Да научи да чете,

Радостни сж всички тамъ:
Книжка тя чете имъ тѣмъ.

Че отъ хубавитѣ книжки
По-добри ще станатъ тѣ.

